

[Ole Espersen]

for er det vigtigt, at disse to konferencer kan arbejde sideløbende, så længe det ikke ser ud til, at der kan opnås resultater i Genève.

Jeg vil gerne stille det afsluttende spørgsmål, om regeringen vil arbejde positivt for, at det forslag eller et tilsvarende forslag, som nu altså er fremsat af de alliancefrie lande, også bliver vedtaget på konferencen. Der er jo ikke nogen vetoret; det er procedureforslag, så det kan vedtages. Jeg synes, det er vigtigt, at den danske regering arbejder for det. Vil ministeren give tilsgodkendelse om det?

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Den amerikanske regering kender Danmarks holdning til prøvesprængninger. Når der er tilfældet med de sovjetiske prøvesprængninger på Novaya Zemlya har været tale om en fælles nordisk reaktion, har det den særlige baggrund, at det sker netop i det sårbare arktiske miljø. Tanken om, at de to konferencer skal arbejde parallelt, ville i givet fald som bekendt ikke finde støtte hos de andre europæiske lande, endside de nordiske lande, og altså formentlig heller ikke hos NNA-landene, der nu kommer med deres forslag om, at man skal give konferencen i Genève tid og arbejdsro indtil udgangen af 1993.

For nu at sige det rent ud: Jeg orker ikke at tage et stort slagsmål om, hvordan vi skal forholde os til det dér. Hvis der er mange, der gerne vil have, at vi skal arbejde positivt for det, så lad os arbejde positivt for det, men vi bliver de eneste, der gør det. Og hvorfor i alverden skulle vi bruge kræfterne dér, når det er i Genève, alle de andre tror resultaterne kan blive opnået?

Ole Espersen (S):

Det kan man da tage en diskussion om. Men derved har man altså fraveget Folketingets beretning fra sidste år, og så burde det dog være naturligt at nævne den holdning, som ministeren nu giver udtryk for, i Det Udenrigspolitiske Nævn. Det kan være, at ministerens holdning er fornuftig, men så er den en anden, og så burde Folketinget naturligvis være orienteret.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Vi har lige præcis ikke fraveget det, der stod i beretningen; vi har deltaget i konferencen, da den kom i gang, hvilket der jo ikke på det tidspunkt var tegn på at den ville.

Vi har deltaget i den, og vi har, som der står, arbejdet aktivt for, at den får et så konstruktivt forløb som muligt. Og det har hr. Ole Espersen lige selv sagt den har fået, i og med at NNA-landene nu lægger deres forslag frem, hvor vi vil bidrage til, at der bliver en konsensus. Så nu modsiger hr. Ole Espersen sig selv.

Jeg må altså fastholde, at vi fuldt og helt har levet op til, hvad der stod i den beretning, og vi vil bruge alle vores kræfter på, at det gode forslag fra NNA-landene nu bliver vedtaget med konsensus, og at vi så kan bruge kræfterne i Genève på det, som vi vel alle sammen ønsker aller mest, nemlig et fuldstændigt atomprøvestop, der gælder alle atommagter.

Ole Espersen (S):

Det er svært at vide, om ministeren og Udenrigsministeriet har fulgt beretningen, når ministeren ikke kan eller ikke vil fortælle os, hvad de danske delegerede har sagt. Det er meget svært at vide, om det er tilfældet. Ministeren siger, at den danske regering vil arbejde konstruktivt for en konsensus. Jamen det vil vi alle sammen til enhver tid – der er jo ikke noget så skønt som en konsensus. Men hvad nu, hvis der ikke er konsensus? Vil regeringen så alligevel – og det måtte følge af beretningen, så vidt jeg kan se det – stemme for, ikke at konferencen i New York skal arbejde konstant og hele tiden sideløbende, men for, at den holdes i gang, således at den kan indkaldes f.eks. i 1993? Vil regeringen stemme for et forslag af den karakter eller i alt fald drøfte spørgsmålet med nævnet, for der tages stilling?

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Hr. Ole Espersen ved formentlig, at man gerne plejer at vedtage den slags ved konsensus.

Hvis det ikke bliver tilfældet, altså hvis der skal stemmes, så lover jeg hr. Ole Espersen, at vi nok skal stemme for det, om vi så bliver de eneste, der gør det. De andre vil grine ad os, men det vil jeg bære med stoisk ro. (*Munterhed*).

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 53

6) Til *socialministeren* af:

Inger Stilling Pedersen (KRF):